

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Telefonszám: 13.
Egész evre 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.
Fél evre 4 "			
Negyed evre 2 "			
Egyes szám ára 20 fillér.	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyitlér sora egy korona.

A magam ügyében.

A „Hiradó“ minden olvasójához.

Fényes (született Lichtmann) Vilmos alsólendvai lakos, ernyőgyári hivatalnok ellen egy nyitléri közlemény jelent meg az „Alsólendvai Hiradó“-ban 1912. október 6-án. E közleményért a Hungaria kitünően megválasztott főkönnyvelője ugyanaznap két úr által elégtételt kért tőlem. Én Fényes Vilmost — a lovagias eljárás folyamán — rehabilitáltam s ő ennek ellenére beperelt. A zalaegerszegi kir. törvényszéknél úgy fordult a dolog, hogy engem el kellett itélni, mert csak egy tanum volt és nem kettő, akikkel állításaim bizonyíthatam volna, s el is ítélték tíz korona pénzbírságra, amit azonban a büntető novella 1. pontja értelmében nem kell megfizetnem.

Röviden ez az előzménye annak az ítéletnek, melyet közvetlenül a jelen cikk után — Fényes alias Lichtmann barátom kivánságára — közlök. Hosszabban elmondva pedig a következő:

Múlt év szeptember 29-én történt, hogy egyméreggel, magából kikelve felkeres a lakásomon Vlay Imre barátom és íróársam s az éppen jelenlevő nagyobb társaság előtt azt mondja, hogy az ernyőgyár kitünő (!) és népszerű (!) főkönnyvelője ő előtte úgy nyilatkozott, hogy én róla (t. i. Vlayról) egy súlyosan diffamáló cselekményt terjeszték s hogy az ő családja Vlayról a meggyalázó hirt az én révémen tudjára.

Én, aki az ernyőgyár „nagyságos“ (!) hivatalnokát személyesen nem is ismerem, b. családját pedig még kevésbé, s így az állítólagos hirt ők tőlem nem tudhatták: a városzerte népszerű Fényes állítását megcáfolandó, közzétettem október 6-án a szóbanforgó nyilatkozatot, amelyben tagadtam, mintha én Vlay felől bármi diffamáló hirt is terjesztenék. Ezt a nyilatkozatot Vlay részéről nem sokára egy másik nyilatkozat követte, amelyben maga is kijelentette, hogy Fényes alias Lichtmann a rágalmazó hirt terjesztőjeként engem nevezett meg.

Nyilatkozatom megjelenése után néhány órával az én legényesen félrecsapott kalapu öreg barátom két helybeli úr által (a nevek mellékese) elégtételt kért tőlem. Én a megbízottaimhoz (a nevek itt is mellékese) intézett levelemben, szociálista elveim ellenére, hajlandónak nyilatkoztam a fegyveres elégtételadásra, de Lichtmann uram — nem nehéz kitalálni, hogy miért — mindenáron békés úton akarta elintéztetni az ügyet. Erre én, akinek 12 éves hírlapírói működésem ideje alatt soha senkivel a legcsekélyebb összeütközésem sem volt, azt mondtam: Jó, uraim, intézzük el békésen az ügyet, én visszavonom a hírlapi nyilatko-

zatot, de Fényes előbb jelentse ki írásban becsületszavára, hogy rám a sértő kijelentést Vlay előtt nem tette. Ezt az írást azonban az én, nevével fényeskedő kebelbarátom nem volt hajlandó kiadni. Akkor tovább mentem. Hogy békét teremtek, azt tüstem ki feltételül, hogy Fényes jelentse ki az én megbízottaim előtt, hogy Vlay valótlanágot mondott, mikor azt állította, hogy Fényes a hirt terjesztésével engem vádolt meg. Fényes ezt sem volt hajlandó megtenni. Ellenben Fényes egyik segédje és barátja megfogalmazott egy jegyzőkönyvet, melyben valótlanágnak jelenti ki azt, mintha Fényes engem megsértett volna s amely jegyzőkönyv szerint az én megbízottaim az én nevemben ünneppélyesen bocsánatot kérnek a sértésért. S ezt a jegyzőkönyvet megbízottaim — tulmenve azon a határon, melyet én részükre az elégtételadás mértékéül kijelöltem — tisztára a békés elintézés céljából aláírták.

E jegyzőkönyvvel s azzal, hogy én Fényest ugyanazon az úton, melyen a sértés történt, rehabilitáltam, a lovagiasság szabályai szerint tehát el volt intézve a dolog. De nem Fényes szerint, aki mindenáron a fejemt kívánta az ő közkedvelt személye ellen elkövetett hallatlan sértésért.

Az úgy lovagias elintézés után, potom háromszoros rágalmazásért és vagy féltucat becsületsértésért beperelt engem azért a nyilatkozatért, melyért én már rehabilitáltam. Az ügyészség alaptalanoknak találta Fényes vádjait s nem vállalta a vád képviselőtét. De Lichtmann Vili — akit szörnyen bántott, hogy a fejem még mindig a helyén van — maga vállalta a vád képviselőtét és így sikerült neki elérnie azt, hogy egyrendbeli rágalmazásért vád alá kerültem. A zalaegerszegi kir. törvényszék f. é. január 29-én ítélezett szegény büns fejem fölött s nekem két tanút kellett volna állítanom arra, hogy Fényes Vlayal szemben tényleg használta az inkriminált kijelentést. De nekem erre csak egy tanum volt (Vlay) s ezért a bíróságnak el kellett itélni. El is ítélt — amint a más helyen közölt törvényszéki ítéletben olvasható — 10 korona pénzbüntetésre (kevesebbre már nem büntethettek volna), de Fényes — aki nem tudom mit akart a fejemmel — ezt az ítéletet megfelelebbezte. Rosszul tette, mert csak költséget csinált magának: a győri kir. tábla — amint az ugyancsak más helyen közölt II. számú ítéletben olvasható — az ítéletet jóváhagyta.

Az ítéleteknek az Alsólendvai Hiradóban való közzétételét az én megszegényenítésemre (!) a törvényszéken Fényes kívánta. Legyen meg az akarata, mondok, ebből a bajból még kigyógyulhat. Sőt, hogy teljes legyen az öröme, itt, a legfeltünőbb helyen közlöm az ítéleteket és a mai „Hiradó“-ból több száz példányt ingyen fogok szétosztani. Amint láthatja, édes öregem, én olyan ember vagyok, aki nem szégyenlem magamat, csak magának nem essék a határtalan nagy öröm-

tól valami komoly baja, mert — én mondom — nagy kár volna a tulfejlesztett ernyőgyári munkától minduntalan megrendülő, sokak által féltett, drága egészségéért!...

Fényesnek tehát sikerült engem példásan megleckéztetni, de azért Lendva — ahol őt kivétel nélkül mindenki szereti és nagyrabecsüli — nem rendezett a tiszteletere fáklásmenetet. Sőt ha sejtelveim nem csalnak, ezt meg se kapja addig, míg el nem költözik innen jobb vidékre, mondjuk egyenesen — oda, ahova én kívánom.

Ezzel végeztem is Kényes urral — ha ő is úgy akarja — örökre.

Most pedig következzék a kir. törvényszék és a győri kir. tábla ítélete...

Oszeszly M. Victor.

428—1913. B. szám.

Őfelsége a Király nevében!

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint büntető bíróság Horváth Sándor kir. törvényszéki elnök elnöke alatt, Skoday Aurél kir. törvényszéki bíró, Keresztury József kir. törvényszéki bíró, valamint Vittek B. Zoltán kir. törvényszéki jegyző, mint jegyzőkönyvvezető részvétele mellett, a vádtanácsnak 1912. évi 5265. B. szám alatt kelt vádhatározatában Oszeszly M. Victor ellen sajtó útján elkövetett rágalmazás vétsége miatt foglalt vád fölött a kir. törvényszéknek 1913. évi 101. B. szám alatt kelt végzése folytán Fényes Vilmos, mint magánvádlónak és képviselőjének, egy a szabadlábban levő vádlottnak jelenlétében, 1913. évi január 27. napján Zalaegerszegen megtartott nyilvános főtárgyalás alapján, a vád és védelem meghallgatása után következőleg

ítélt:

A zalaegerszegi királyi törvényszék, mint büntető bíróság bünsnek mondja ki Oszeszly M. Victor nagykanizsai születésű, 27 éves, családos, irni-olvasni tudó, vagyontalan, hírlapíró, alsólendvai lakos vádlottat a Btk. 258. §-ába ütköző s a Btk. 259. §-a szerint minősülő sajtó útján elkövetett rágalmazás vétségében, mert Fényes Vilmos alsólendvai főkönnyvelő sérelmére az „Alsólendvai Hiradó“ című hetilapban, annak 1912. évi október 6-án megjelent számában a következő közleményt tette közzé: „Fényes Vilmos ur ernyőgyári főkönnyvelő egyik irodai hivatalnoktársát becsületében súlyosan megsértette, ráfogva, hogy lopott. A súlyosan megbántott fiatalember Fényes urat kérdőre vonta, s Fényes ur ahelyett, hogy mint korrekt uriemberhez illik, viselte volna megfontolatlan cselekedetének következményeit, hogy az ő saját börtök bántódása ne essék, azt állította, hogy a hirt én — t. i. vádlott — terjesztettem. Amikor Fényes ur ezt állította, tudva valótlanágot mondott és ezzel uriemberhez nem illő inkorrekt dolgot művelt, — s ezért a kir. törvényszék vádlottat a Btk. 259. §-a alapján, a 92. §. alkalmazásával az 1832:XXVII. tc.-ben megjelölt célokra fordítandó s behajthatatlanság esetén a Btk. 53. §-a értelmében I (egy) napi fogházra átváltoztató 10 (tíz) korona fő- és további 10 (egy) napi fogházra átváltoztató 5 (öt) kor. mellékületre ítéli, ezen büntetések végrehajtását azonban a B. N. I. §-a alapján felfüggeszti.

Egyben a Btk. 277. §-a alapján elrendeli, hogy a jözerős ítélet egész terjedelmében indokail együtt az „Alsólendvai Hiradó“ című helyi hetilap legközelebbi számában a vádlott költségére közzétéssék.

Kötelezi a vádlottat arra, hogy az esetleg felmerülő bünyűi költségeit a m. kir. államgincstár részére az 1890: XLIII. tc. 9. §-ában meghatározott végrehajtás terhe mellett megfizesse, ezeket azonban vádlottal szemben, igazolt vagyontalansága folytán egyelőre behajthatatlannak mondja ki.

Kötelezi végül vádlottat arra, hogy Fényes Vilmos főmágnavádó részére 44 korona ügyvédi képvisleti költséget 15 nap alatt, különbeni végrehajtás terhe mellett megfizessen.

Indokolások:

A fő tárgyalás során vádlott beismerte, hogy az Alsólendvai Híradó 1912 évi október 6-iki számában megjelent, az aláírásával ellátott s a jelen ítélet rendelkezésében idezett „Nyilatkozat” című közleményét ő a szerzője, ezt a nyilatkozatot ő írta s most jelenként ő tette közzé, tagadta azonban, hogy ezen nyilatkozatban foglaltakkal Fényes Vilmost megrágalmazta, vagy csak becsületellenesen megsejtette volna, kijelentve, hogy a nyilatkozatot csupán a saját becsületére érdekében tette közzé, mert sértett őt azzal gyanúsította meg, hogy sértettnek egyik tisztviselőtársáról fényképen azt híresztelte, hogy ez katonáskodása alatt órát lopott.

A kir. törvényszék arra való tekintettel, hogy a nyilatkozatban foglalt kifejezések és állítások alkalmasak arra, hogy valódiságuk esetén Fényes Vilmos sértettet a közvéleménst megtegyék ki, vagy ellene bünyűdi eljárás megindítására is alapul szolgáljanak, — megállapította, hogy vádlott cselekménye, mely szerint a nyilatkozatot megírta és azt közzétette, a Btk. 258. §-ába utaló s a 259. §-a szerint minősülő sajtó útján elkövetett rágalmozás vétségét lépezi.

Vádlottnak azt a védekezését pedig, hogy ezen nyilatkozatot a saját becsületének megmentése, illetve megvédése érdekében tette közzé, beszámíthatóság vagy büntethetőség kizáró okként figyelembe nem vette, mert ha a vádlott becsületellenes serte is lett volna Fényes Vilmos által, módjában állott volna magának Fényes Vilmossal szemben törvényes utat elégtétel szerzését. Minthogy tehát vádlott védekezése a rágalmozás tényálladéka le nem romlja, vádlott bünyűsége is megállapítandó s ennek folyamányakat megbüntetővé volt.

A büntetés kiszabásánál a kir. törvényszék enyhítő körülmények figyelembe vette vádlott büntetlen előéletét, továbbá, hogy — habár nem is a közösen megállapított módon — mégis hírlapi nyilatkozatban a rágalmozó közlemény tartalma és közzététele felett sajnálkozással fejezte ki, tehát igyekezett a nyilvánosan elkövetett cselekményét ugyancsak nyilvánosan jóvá tenni, végül hogy a nyilatkozat közzétételével — ha nem is jogos uton — mégis védekezni akart a sértett gyanúsítása ellen. Mint-hogy súlyosító körülményeket a kir. törvényszék tenforogoni nem látott, az enyhítő pedig ha nem is nagyszámúak, de mindenesetre oly nyomatokosak, hogy ezek fennforgása mellett a cselekményre meghatározott büntetési nem legkisebb mértékének alkalmazása is túl súlyosnak mutatkozott, ennél fogva a Btk. 92. §-ának indokolt alkalmazásával a főbüntetést is pénzbüntetésben megállapítani, a vádlottat a rendelkezés részben jeltett, a cselekmény s a bünyűség súlyával arányban álló büntetéssel büntetni kellett.

A kir. törvényszék a büntetés végrehajtását a B. N. 1. §-a alapján felfüggesztette, mert az enyhítő körülményekkel felhoozt okok, továbbá vádlottnak eddigi kifogástalan, tisztességes életmódja s azon tény, hogy cselekményét nem tudatos gonosz szándékból, hanem alkalmi tényező hatása alatt követte el, olyan különös méltánylást érdemelő okokat képeznek, melyek a büntetés végrehajtásának felfüggesztését indokolták tesszik, ezen okok figyelembevételével a kir. törvényszék a vádlott jövőbeli magaviseletére kedvező hatást vár s azt reméli, hogy maga az elítélés ténye is elegendő hatással lesz a vádlott lelkiületére, hogy őt a jövőben bármínő büntető cselekmény elkövetésétől visszatartsa.

A jogeros ítélet közzétételére vonatkozó rendelkezést a Btk. 277. §-a indokolja. Ezen rendelkezést a kir. törvényszék a büntetés végrehajtásával együtt felfüggesztetettnek nem találta, mert a közzététel nem tekinthető büntetésnek, hanem csupán a bünyűség folyamányát képezi.

A bünyűi költségekre vonatkozó intézkedés a B. P. 479. §-án s a 480. §. 1. bekezdésén, az esetleg felmerülő költségek behajthatatlanságának kimondása pedig az 1890: XLIII. tc. 4. §-án alapszik.

Zalaegerszeg, 1913. január hó 27.

Horváth Sándor s. k. *Skoday Aurél* s. k.
kir. törvényszéki elnök. kir. törvényszéki bíró.

943—1913. B. szám.

Öfelsége a Király nevében!

A győri kir. ítélőtábla a sajtó útján elkövetett rágalmozás vétségével vádolt Oszeszly M. Victor ellen folyamathat tett bünyűget, melyben a zalaegerszegi kir. törvényszék 1913. január hó 27-én 428—913. szám alatt ítéletet hozott, — a vádlott, a főmágnavádó és képviselője által bejelentett s az utóbbi által 569—913. sz. alatt írásban is indokolt felelkezés folytán 1913. május hó 13-án tartott nyilvános felelkezési tárgyaláson, melyben Jalsovitzky Lajos t. elnök, Pinkovich Janos es dr. Gerő Antal ítélőtábirak vettek részt, a vád képviselőiben Hacker Imre mint főmágnavádó képviselője jart el, a vádlottat Szóts Árpád köztedő képviselte, a jegyzőkönyvet pedig dr. Schöpf Antal tanácsjegyző vezette, a vád és védelem meghallgatása után vizsgálát alá vévén, a következőleg

í t é l t:

A kir. ítélőtábla a sajtó útján elkövetett vádlott bünyűségének megállapítására, a minősítésre, a pénzbüntetés végrehajtásának felfüggesztésére és a kötségre vonatkozó nem felelkezett rendelkezésben nem érinti;

az ítélet közzétételére vonatkozó részben a B. P. 385. §. 2-ik pontjában meghatározott és ugyanazon törvény-

szakasz végbekezdése alapján hivatalból figyelembe vett semmisségi okból megsemmisíti és a marasztaló ítéleteknek az „Alsólendvai Híradó” című lapnak legközelebb megjelölő számában leendő közzétételére az 1848: XVIII. tc. 35. §-ában foglalt jogkövetkezmények terhelével a nevezett lap kiadó-tulajdonosát kötelezi;

egyebekben pedig az első bíróság ítéletét helyben hagyja.

Indokok:

A kir. törvényszék ítélete ellen vádlott csupán amiatt élt felelkezéssel, mert az ítélet közzétételére köteleztetett, már pedig ha a büntetés végrehajtása felfüggesztett, a közzététel iránti intézkedés is felfüggesztendő lett volna; a főmágnavádó és képviselője pedig a Btk. 92. §-ának alkalmazása miatt jelentett be felelkezést.

A Btk. 277. §-a szerint a nyomtatvány útján elkövetett rágalmozás és becsületésért miatt történt elítélés esetében a sértett felmél kívánságára az ítéletnek hírlapi közzétételre eirendelendő.

Minthogy a büntetés felfüggesztésének hatálya a Bn. 1. §-ának második bekezdése értelmében a mellékbüntetésnek kiszabott pénzbüntetésre kiterjed ugyan, de az ítéletnek egyéb rendelkezésére nem terjed ki: nyilvánvaló, miképpen jelen esetben a kir. törvényszék által a törvénynek megfelelően erendelt hírlapi közzététel a büntetésnek a Bn. 1. §-a alapján kimondott felfüggesztése indokából nem mellözhető, miért is az első bíróság ítéletét helyben hagygni kellett.

Tekintettel azonban arra, hogy az időszerű nyomtatványban elkövetett rágalmozás és becsületésért esetében a vádlott bünyűségét megállapító ítélet közzétételére a Btk. 277. §., a Bp. 574. §. és a S. T. 35. §-a szerint a lap tulajdonosa vagy kiadója kötelezendő, a kir. törvényszék azzal, hogy vádlottja oly rendkívüli mellékbüntetést kapott, amellyel a közzétételre saját költségén ő kötelezte, a Bp. 385. §. 2-ik pontjában meghatározott semmisségi okra szolgáltatott alapot, amely a vádlott sérelmére szolgál: miért is ítéletét e tekintetben megsemmisíteni és a törvénynek megfelelő rendelkezéssel helyettesíteni kellett.

A büntetés kiszabásánál a kir. törvényszék az ítéletben felhoozt nyomatokos enyhítő körülmények alapján a Btk. 92. §-át helyesen alkalmazta és így a főmágnavádónak emiatt bejelentett felelkezése alaptalan.

Győr, 1913. évi május hó 13-án.

Jalsovitzky Lajos s. k. *Dr. Gerő Antal* s. k.
t. elnök. előadó.

Nincsenek bolgár kertészek, de van nagy zöldségdrágaság.

A bolgár kertészek hiánya az idén jócskán megdrágította a piaci zöldségféléket, különösen olyan helyeken, mint Zalamegye, ahol a balkáni háború kitörésége a szorgalmas, kitűnő bolgár kertészek munkálta a földet.

Akkoriban, amikor ezekről a helyekről első ízben érkezték panaszos, aggodalomtel híradások a miniszteriumba, a bolgár kertészek pótlásának kérdése körül sikerült is valamelyes mozgalmat elérni, ez azonban — úgy látszik — nem jart a kellő eredménnyel és ma már bizonyos, hogy a zöldségkereskedelemben igen nagy, komoly bajok előtt állunk. A bolgár kertészet folytatásának ügyét annak idején a földmivelségi miniszterium vette a kezébe. Serényi Béla gróf, földmivelségi miniszter előszeretettel foglalkozott is ezzel az ügygel, de nem tudni miért, a sikerek, eredmények elenyészőek, úgy, hogy az idén áldatlan drágaság zudult a fogyasztó közönségre.

A bolgár kertészek eltávozását különösen itt a Dunántúlon érezzük meg, itt is főképpen Somogyban, Veszprémben és Zalában. A bolgár kertészek eltávozásának következménye a sok tűres bolgárkert, amelyekről a bérlők írásban lemondottak, ami a termelők eddigi létszámát mintegy 75 százalékkal csökkentette, úgy, hogy a ma meglévő termelők nem képesek termékeikkel a piacot megfelelő mértékben kielégíteni. Ez két tekintetben jelent gazdaságilag veszteséget. Egyfelől azért, mert nem kultiválják egy nagy hasznos hajtó gazdasági foglalkozás (a bolgár kertészek jutaléka a holdankenti 100—160 korona földbér mellett is fejenként 1000—1600 koronára rugott), másfelől azért, mert a fogyasztókat nemcsak a nagy drágaság által sújtja, hanem egyeseken nélkülözésre kényszeríti, mert a kereslet egyébként is akkora szokott lenni, hogy a bolgár kertészek is csak alig-alig tudják kielégíteni.

Egyedüli helyes megoldás a bolgár kertészek pótlására az lenne, ha a kormány olcsó földeket szerezne s azokon bolgár-rendszerű kertészetet létesítené. Nagy hordercjű tény volna ez a kivándorlás korlátozására nézve is, amely különösen itt Zalában igen nagy mérveket ölt; mert akkor a szorgalmas, munkabíró és munkakereső nép megtalálván itthon a tisztességes kenyérkereseti forrást, nem menne el új hazát keresni.

A bolgár kertészek minden összel, mikor a természetben beállt a szünlet, teli bugyellárisokkal tértek vissza hazájukba, — ez a pénz miatt nem maradhatna itthon, a mi zsebünkben?!

Sportünnepegy Alsólendván.

Football-verseny az A. S. C. és a Cs. S. C. között. — Tánccmultság.

— Saját tudósítónktól. —

Vasárnap mérte össze fiatal erjét a három hónap óta fennálló Alsólendvai Sport Club footballcsapata a két éves Csáktornyai Sport Club footballcsapatával. Az eredmény 2:1 a csáktornyaiak javára. A versenyről tudósításunk a következő:

Ferenczy bíró, kit a Cs. S. C. hozott, 4 óra 10 perckor nyitotta meg a versenyt. Ugy a publikum, mint a versenyzők — mikor látták az A. S. C. játékat — abnormis eredményt jósoltak mindjárt a verseny kezdetekor, mert a szél erősen fujt s a szerencse a kapuválasztásnál Csáktornyaiak kedvezett. Főleg ennek tulajdonítható, hogy játékosaink nem bírtak előnyt szerezni. A csáktornyai Kemény az első félidőben két goalt lött, de a második of sydból lett rugva, tehát nem számított, de azért a bíró nem fűtyölte le. A második labda kevéssel ezután repült kapuba. — Érdekes, hogy Csáktornyai mindkét érvényes goalja 11-es büntető rugás volt (hogy miért, ezt senki sem tudja, talán a bíró sem), ezért Csáktornyai győzelme nagyon negatív.

Az első félidő eredménye tehát 1:1. A kapucseré már nem használt a lendvai csapatnak mert az összjáték megbotlott. A labdát Horváth center fogta és vezette, míg nem támadták s el nem vették tőle. Horváth kitűnően játszott, de nagyon önző volt, mert a szélsők egyáltalán nem juthattak labdához s így összjátékáról szó sem lehetett. Szélsőink és a halvesor az első félidőben igen szépen játszottak. Koller, Godina és Herrfeld (a halvesorból) főleg gyorsasággal s — Koller különösen — szép rugásaikkal tüntek ki. Németh, a jobb szélső, gyönyörű beadásokat (pass) csinált, míg Vlay a balszálon két remek fejjel adta Horváthnak a labdát kapásra, — ebből lett aztán a kiegyenlítő goal.

Bekkeink, Megla Tamás és Grodek, elejétől végig kitűnőek voltak, valamint kapusunk, Miklautz is, aki ügyességével sokkal erősebb csapat ellen is sikerrel megállná a helyét. Összekötőink úgy, mint a szélsők, alig jutottak labdához s így róluk, miután teljes játékok nem produkálhattak, nem sokat mondhatunk; csak annyit jegyzünk meg, hogy ha — egyébként kitűnő — Horváthunk labdát juttat nekik, akkor Megla II. és Tokody, kik elismert jó játékosok, hathatosan segíthettek volna goalt elérni.

A második félidőben Horváth fejtelt egy goalt, de ezt — mivel a kapust támadta — a bíró nem ítélte meg. Mi azonban ismét kaptunk egy büntetőt (11-es).

A bíró különben is részrehajló volt. Egyezer pl. 11-est ítél, mert Grodek bekkünk, miközben a 16-os vonalon belül védett, falsos labdát térdel fogott, mely aztán felszaladt a karjára (eből lett az első 11-es és ez lett az első goal Csáktornyai javára), továbbá nem fűtyölte le a csáktornyaiak of sydját, pedig — mint ő maga is beszámerte — látta, de nem akart már szólni. Azonkívül kaptunk számtalan henc-és büntetőt.

Csáktornyai részéről Kemény és Strasser jelskedtek. Kemény nagyon jó, de nagyon elbizakodott játékos. Strasser gyors és ügyes ember, s mondhatjuk, egyik erőssége a Cs. S. C.-nak. Domján, a centerhalf jól, de gorombán játszik, épp úgy a jobb bekk is, ki balszélsőnkre tönkre rugta. A szélsők — dacára annak, hogy a mieink jobbak — mégis igen szépen érvényesültek, mert úgy a fair Kemény, mint a gyors Strasser, valamint a másik összekötő és Domján, a centerhalf labdát adtak nekik. Általában Csáktornyaiak nagyjában mindig meg volt az összjáték. Azonban szakértők véleménye szerint — ha Horváth center az önzésről letesz s ha a szél nem fujt oly erővel — az eredmény lényegesen más lett volna.

Itt említjük meg, hogy Horváth, feldühösödven a bíró pártoskodásán s mivel már két ízben gáncsolták, egy vehemens támadás alkalmával a csáktornyai jobb összekötőt úgy megrugta, hogy az nem tudott tovább játszani. De mivel a rugás szabályellenes nem volt, Horváth tovább játszott.

A verseny bevétele 110 kor. 80 fillér volt. A mátsch után, este 7 órától tánccmultság volt a vasuti vendéglő kertjében, mely úgy anyagiilag, mint erkölcsileg várakozáson felül sikerült. Az agilis rendezőség mindent elkövetett, hogy a hölgyek jól mulassanak, amit sikerült is elérni,

mert Alsólendván már igen régén volt olyan nyári multság, ahol még 4-5 órákor is táncoltak. A vendégek közt ingeny tombolajegyet osztottak ki, melyre aztán 20 darab nyerepméltvány lett kisorsolva. — Altalában footballistáink augusztus 3-án kitétek magukért.

A legközelebbi footballmérkőzés ma, 10-én délután lesz a perlakiak és lendvaiak között. v.

Tollfuttában.

A borbélynál.

Az utcán a nyári esős hajnalok kiábrándító ridegsége és álmos szomorúsága. Az üzletek kirakatait még a rollók vakszemei takarják és az egyik vasredőny előtt egy fiatalember álldogál. Ez az uriember, névszerint Jókédvü Pál, egész éjszaka mulatott, ivott, tombolt, táncolt és húzta a cigánnyal, mint az már a fiatalokhoz illik, akikben nem nyugszik az életöröm. De most émélygős nyom orral, keserű szájjal és üres erszény-nyel úgy érzi magát, mint egy eltaposott cipőtalp, vagy egy összegyűrött, sárral befecskendezett ingmell. Valamikor azt hallotta, hogy ilyenkor legjobb megborotvákozni, mert ez felüdíti az ember arcát és talán a lelkét is. Azért hát megjelent egy üzlet előtt, ahol réztányért látott lögni a bejárat fölött. Ez biztosan borbély lesz, mondja magában, ide begyűjteni felüdülni. De a rolló még nincs fölhúzva, tehát legjobb lesz egy kicsit sétálni. Nagy kerülő után visszatér Jókédvü Pál. A borbélyműhely már nyitva van.

— Hogy lehet az, — mondja Jókédvü Pál, — hogy ilyen későn nyitnak.

— De, kérem alássan, hiszen még csak hét óra öt perc.

— Igen, igen, de én már itt voltam negyed hatkor... hát azért mondom...

A szappanos pamacs riár siklik az arcán. Jókédvü Pál lecsukja a szemét, hátraahajítja fáradt fejét a puha párnára és boldogan tűri, hogy gyurják, gyömöszölgék az állát, a nyaka alját és a bajusza helyét.

— Vigyázzon, — mondja félálomban — itt baloldalt egy pattanás volt... még tavaly.

A segéd nevet rajta, az inas kiszaladt röhögni. Most már mindenki tisztába van Jókédvü Pál ural. Az orra hegyére szappant kennek. Letujtatják szagosvizzel, bekenik timsóval, vastagon bepuderezik és végül megkérdik:

— Hajvágást is parancsol?

— Igen, — rebegi Jókédvü, aki boldog zsidbadtságban uszik.

Megmossák a fejét sóborszeszes zuhatag-gal, Bay-Rummalt, megkenik brillantinnal, hajke-nőcsccel. Közben a segéd megkockáztatja:

— Talán méltóztálnék egy bérletkártyát?

— Miért?

— Az nagyon előnyös, kérem. Csak két ko-rona negyven, és ha borotválunk, egy számot likasztunk rajta. Hajvágásnál persze kettőt.

— Hát jól van, adjon kettőt.

A segéd most már tovább megy:

— Kérem, igen előnyös, ha külön szerszá-mokat tetszik tartani, ha fiókot tetszik bérelni. Itt minden olító és borotva meg lesz mosva, dezinficiálva, de hát mégis a sok hajbetegség miatti sohase biztos az ember...

— Igen — mondja Jókédvü — adjon egy fiókot.

— Talán egy zivacs is szükséges lesz?

Jókédvü agyonmacerálva, elgyöngülve vissz-hangozza:

— Szükséges lesz!

És most már gyorsan megy tovább a dolog.

— Egy külön tányért is?

— Igen.

— Egy külön pamacsot?

— Igen.

Végre kész a borotválás és hajnyírás. Jó-kédvü föláll és fizet. Mindössze kilenc forint az egész.

— Potomság — mondja a gazda — és ajándékba még adunk egy üveg parfümöt...

— Potomság, — jegyzé meg Jókédvü — elég olcsó. Az éjjel csak cigányra husz forintot adtam ki.

Fizet és kiép az utcára. Hús szél csapja meg. Végigsimítja az arcát. Frissnek, tüdének érzi magát és hálásan gondol a borbélyra.

— Ide fogok járni... Ilyen jól még soha-sem borotváltam meg... T. Gy.

Az alsólendvai ipartestület s a soproni iparkamara.

Az Alsólendva-hosszafalui Ipartestület kérdést intézett a soproni kereskedelmi és iparkamara-rahöz aszánt, hogy a tanonciskolai bizonyítvány kiadásának megtagadása meggátolhatja-e a tanonc felszabadítását? Azonkívül az ipartestület még a következőket kérdezte a kamarától: A tanonc felszabadítható-e a tanulóiód lejárta előtt? s a tanonciskolának van-e valamely tekintetben fel-sőbbégi joga az ipartestület felett?

Az iparkamara válasza így hangzik:

Vélemény: Ha a tanonc élete 15. évét be-töltötte és mesterségét teljesen elsajátította (tel-jesen „kitanult”), a szerződésileg megállapított taní-dó megörvidíthető, vagyis a tanonc az ipartestület lettele előtt is felszabadítható. Az iparosmester köteles felszabadító szándékát az ipartörvény 73. §-a értelmében az iparhatóságnál (ipartest-ületnél) bejelenteni; ennek a bejelentésnek az ipartörvény végrehajtási rendelete 23. §-a érte-lmében két hóval a tanviszony megszünte előtt kell megtörténnie.

A 64 717 1885. számú földmivéles-, ipar-és kereskedelemügyi miniszteri, valamint a 8041—1900. számú kereskedelemügyi miniszteri határozatok értelmében az iparosmester a taní-dó lettele előtt bekövetkező felszabadítást is kö-teles két hóval korábban bejelenteni; az 57 658—1888. számú földmivéles-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteri határozat pedig azt is ki-mondja, hogy az iparosok tanoncaik tanviszonyát az iparhatóságnál való előzetes bejelentés nélkül meg nem szüntethetik.

A fenförgő esetben tehát megállapítandó, hogy az iparosmester mely napon jelentette be felszabadító szándékát. E naptól számított két hónap után az ipartestület a tanoncbizonyítványt kiállítja. Az iskolai bizonyítvány adatai a tanonc-bizonyítványba bevezetendők; ha a tanuló ily iskolai bizonyítványt bármely okból nem nyerhet, akkor a tanoncbizonyítványban ez a körülmény fölemlítendő (pl. a tanonc részére igazolatlan iskolai mulasztásai, vagy fegyelmi vétségei, esetleg más ok miatt iskolai bizonyítvány kiad-ható nem volt és így iskolai minősítése meg nem állapítható). Tehát az iskolai bizonyítvány hiánya a felszabadítást meg nem akadályozhatja.

Az iparostanonciskola a testület fölött sem-miféle joghatóságot sem gyakorolhat.

HIREK.

Gyűjtenek nyakra-főre

mostanában Alsólendván, csak győzze az ember pénzzel és szusszal. Ma egy fekete ruhás, fehér főkötős apáca-néni, holnap egy pap bácsi kopogtat az ajtónon, holnapután egy tót atyafi, azután pedig egy munka-keptelené lett tanító kopogtat az ajtómon. És nekem adnom kell gyermekotthonra, is-kolára, templomra, szanatoriumra, özevgye-eknek, tüdőbetegeknek, hajléktalanoknak, le-gégetteknak, árvizkárosultaknak és még a jó ég tudja, kiknek és miknek. Csak címek ezek, mert Magyarországon egyetlen egy emberbaráti intézmény sem gyűjt: faluzva, házalva. Csak emlékezzünk a két év előtti, a gyermekvédő-liga nevében elküvetett or-zságos gyűjtésre, mikor egy egész csomó szélahámos járta sorra a városokat és a fal-vakat és a liga helyett saját maguknak gyűj-töttek.

Amelyik intézménynek világos, közismert a célja, az nem faluztat. Az gyűjtő-iveket küld a hatóságához, iskolákhoz, magánosok-hoz, mert ennek ez a rendje és módja. Mennyivel több jut így a célra, mikor nem kell utiköltséget, lakást, meg egy csomó nap-lopót fizetni. Emberbaráti intézményeink hangoztatják is minduntalan, hogy ők nem koldultatnak házról-házra. És mégis hányan jönnek a nyakunkra és hányan beugrunk nekik. Pedig nem, nem szegényt támoga-tunk legtöbbször, hanem érdemtelen.

A hatóságok maguk szögáltatják ki a közönséget ezeknek a kolduló farizeusok-nek. Boldognak és boldogtalannak kiadják az engedélyt a könyörömadomány-gyűjtésre. A közönség meg csak fizessen, mert ha nem fizet, a gyűjtő urak gorombák, mint meg-anymyi kanász. Ez nincs rendjén, ezen segí-teni kell. Oh nem, ne a hatóságtól várjuk az orvoslást, orvosoljuk magunk: utasítsunk el minden idegent, aki lakásunk küszöbén könyörömadományért jelentkezik.

— **Halálozás.** Schwarc József helybéli polgár tegnap hajnalban 81 éves korában elhunyt. Schwarc már esztendő óta fekvő beteg volt sok szenvedéstől váltotta meg a halál. Halálát gyermekei, Schwarc Arnold téglyagyáros, Szőnyi Rezső állatorvos, Schwarc Samu kereskedő neje és Schwarc Ödön s kiterjedt rokonság gyászolja. A temetés ma délután 4 órákor fog végbemenni.

— **A Badacsonyi Kultüregyesüle:** herceg Esterházy Miklóst díszelnökévé választotta.

— **Az új pécsi postaigazgató.** A kereskedelmi miniszter az elhunyt Opris Péter pécsi posta-és távirádi főigazgató helyére rangidős helyettesét, Brunner Olivért nevezte ki posta-és táviradigazgatóvá.

— **A magyar szórt.** Zalavámegye tanfelügyelője Holcz er Béla maramelencei (Meline) áll. elemi iskolai tanítót a magyar nyelv terjesz-tése körül kifejtett érdemeinek jutalmául 60 kor. jutalomban részesítette, — a belatinci és lendva-rózsavölgyi (Ganicsa) áll. elemi iskolák növényé-kei közt való szétosztására pedig — a magyar nyelv sikeres elsajátításáért — 10—10 kor. jutal-mat adott.

— **Lemondás.** Dr. Iványi István cser-földi áll. trachoma-orvos állásáról lemondott.

— **Átelyezések.** Az igazságügyminiszter A czél József muszombati kir. járásbíró-t a szombathelyi kir. járásbíró-sághoz, Orsz B. Béla letenyei kir. járásbíró-t Paksra helyezte át.

— **Szabadságon.** Horváth Károly alsó- lendvai m. kir. állatorvos f. hó 5-én négyhóti szabadságra városunkból elutazott. Távollétében a csakornyai és novai járási állatorvosok helyettesítik.

— **Nem állomositják a jegyzőket.** A kormány L u k á c s László, volt miniszterelnök, a jegyzői kar állomositására vonatkozó tervét elejt-tette. A jegyzői kar állomositása ezek szerint le-kerül a kormány belpolitikai programjának napi-rendjéről és ennek következtében a jegyzői kar illetményrendezése még az 1914. évi költségvetés keretében sem nyer megoldást, hanem majd egy külön törvény megalkotása által fog megoldást nyerni.

— **Ma ismét footballverseny lesz Alsó- lendván.** Alsólendva sportkedvelői közönségének ismét kellemes szórakozást óhajt nyujtani az Alsó- lendvai Sport Club. Ma délután 5 órákor a ma egy hete felavatott pályán ismét mérkőzés lesz, amelyre footballistáink a Perlaki Ifjúsági Labda- rugó Egyeslet footballistái — mely Muraköz bajnok-csapata — hivta ki. Belépő-díjak a versenyre a ma egy hetiek lesznek: I. hely 1 korona, II. hely 60 fillér, állóhely 20 fillér. Footballistáink mai mérkőzése elé ismét nagy érdeklődéssel nézünk, habár biztosra vesszük, hogy a perlakiak meg- verik őket, annál is inkább, mert footballistáink egyik legerősebbje, Horváth vasutas távol van lakóhelyétől s így nem vehet részt a versenyben. A perlakiak a következő összeállításban ját-szanak:

	Hajdinyák	
Balogh		Plichta
Németh I.	Szucsics I.	Sisziák I.
Domján Sisziák II.	Michel Németh II.	Szucsics II.

Az alsólendvai footballisták pedig így állították össze csapatjukat:

	Miklautz	
Grodek		Kostyák
Bracsók	Godina	Toplak
Herrfeld Megla II.	Vlay Megla I.	Koller.

— **Uj pénzügyi tanácsos.** A pénzügyimi-niszter Nagy Ferenc zalaegerszói pénzügyi titkárt pénzügyi tanácsossá nevezte ki.

— **Uj tb. főszolgabíró.** Zalavámegye fő-ispánja Gájásy Lajos letenyei szolgabíró-t tisz-letbeli főszolgabíróvá nevezte ki.

— **Uj ügyvéd Zalaegerszegen.** Tuboly Jenő dr., ki nemrég Alsólendván ügyvédjelölttséget s itt nagy népszerűsége tett szert, az ügyvédi vizsgát sikerrel letette s Zalaegerszegen ügyvédi irodát nyitott.

— **Mátrai Kálmán nyugalomban.** Mátrai Kálmán, a Halász-szintársulat népszerű, nálunk is jól ismert tagja, 30 évi színészkedés után nyugalomban vonult. Mátrai a múlt héten tartotta bucsufelépését Keszthelyen, ahol Halász szintársulata a múlt hétig játszott. Mátrait bucsufelépése alkalmával a közönség elhalmozta a figyelem minden jével. A nyugalomban vonult, érdemes színész egy ideig Keszthely város lakója marad.

— **Meghalt a cséplőgép áldozata.** Mult számunkban megírtuk, hogy Felsőlakosban szerencsétlenül járt egy felkelyelmű ember, Bazsika Vendel, akinek a cséplőgép a bal lábát tövében leszakította. A szerencsétlen embert beszállították a muraszombati kórházba, ahol — mint Muraszombatról írják — szombaton délután 4 órákor irtózatos kínok között meghalt. Halálós ágyánál megjelent Szentkirályi Sándor vizsgálóbíró s Bazsikát kihallgatta. Bazsika elmondta, hogy Obál József és Kocsár István cséplőgépével Felsőlakosban Zsoldos József portáján cépeletet f. hó 1-én. Ő a gép tetején állott, miközben egy Bicsák Kati nevű kevedagató leány trifából meglökte, ő beleesett a gép dobjába, mely a ballábát leszakította. — Az ügyben a nyomozás folyik.

— **Durrogató gyermekek.** A napokban panaszos levelet kaptunk. Arról szól, hogy esténként egy csomó inasgyerek a Főúton azzal szórakozik, hogy rakétával durrogatnak s ezzel zavarják az utca estéli csendjét s a lakosság nyugalmát. Ajánljuk a panaszt a csendőrség figyelmébe.

— **Szünetel a mozi.** Stern Henrik fiatal vállalkozó, az Urania mozi rövid ideig szünetelt tart. Mint tudvalevő, a mozi képei nem voltak a legstizábbak s ezen a bajon a tulajdonos most akként segít, hogy a meglevő dinamó helyére egy erősebbet állít be. Emiatt szombat óta szünetel a mozi.

— **Kiugrott a robogó vonatból.** A hét elején könnyen végzettsé válható baleset történt a muraszzerdahelyi vasuti állomás közelében. A délutáni személyvonattal utazott Alsólendváról Muraszzerdahelyre egy nagybeteget nemese népi ember, névszerint Szép Károly. Szép a falujában szénát rakott egy szekérre s mikor ezzel a munkájával végzett, egy nyomórúddal akarta a magasan felrakott szénát a kocsihoz erősíteni. Eközben a nyomórúd egyik vége felesapódott s Szépet melibe vágta úgy, hogy súlyos belső sérüléseket szenvedett. Szép a községbeliek tanácsára elutazott a muraszzerdahelyi orvoshoz. Mikor a vonat a község elejére ért, Szép — hogy egy kis utat megtakarítson — kiugrott a robogó vonatból. Egyenesen egy távirópóznának ugrott s összetörte magát. Különösen a fején szenvedett súlyos sérüléseket.

— **A vármegyei főorvos találmánya.** A hivatalos lap mai száma közli, hogy dr. Thassy György Zalamegyei tiszti főorvosának automobilok és más járművek részére rugalmas kerék-találmánya 59958. szám alatt szabadalmat nyert.

— **Agyongázolta a vonat.** Pénteken délután a Zalaszentivánról Zalaegerszegré közlekedő összekötő vonat Zalaegerszegen, a Bíró Márton-utcai sorompónélküli átjárónál elütött egy szekert, melyen Tráaj Imre 39 éves kocsis ült. Tráaj a vonat kerekei alá került melyek halálra zúzták. A kocsi darabokra törtött.

— **Égő házból kimentett gyermekek.** Csütörtökön Csőrnyeföld községben kigyulladt Dobri Imre lakóháza. A tűz alkalmával sem Dobri, sem a felesége nem volt odahaza, csupán két kis gyermekük, egy hároméves és egy féléves, tartózkodott az égő házban. Már-már beomlott a ház, mikor a tűz körül állók a szobából kihallatszó gyermekriászra lettek figyelmesek. Egy bátor ember, az épp a községben tartózkodó letenyi keményseprő a legkritikusabb pillanatban behatolt az égő házba s kimentette a gyermekeket. A következő percben az égő ház nagy robajjal összeomlott. A tűz oka ismeretlen.

— **Meghalt a nadragulyától.** Dávidovits Anna 3 éves nagykanizsai lány a kertjükből maszlagos nadragulyát evett. Félt óra múlva borzasztó görcsök lepték meg s egy óra múlva meghalt annak dacára, hogy az orvos azonnal ellenmérget alkalmazott.

— **Atlétikai verseny.** A „Zalaegerszegi Kereskedő Ifjak Önképző Köre”-nek sportszakosztálya e hó 31-én atlétikai versenyt rendez, melyre a vidéki sportegyleteket is meghívták. A versenyben az „Alsólendvai Sport Club” is résztvesz és pedig a következő tagokkal: Toplak József (résztvesz a súlydobásban és birkózásban), Lukács Sándor és Megla Tamás (birkózás), Köller János és Miklautz Ernő (100 méteres siktutás), Vlay Imre (400 méteres siktutás).

— **Felülfizetések kimutatása.** Az „Alsólendvai Sport Club” f. hó 3-iki nyári mulatságán felülfizetni sziveskedtek a következők: Fuss F. Nándor 17 kor. 50 fillér; Bittera Béla, Levasics Ferenc 5—5 kor.; Pollák Emil, Gefferth Elek 4—4 kor.; Grassanovits Ottó, Dr. Keskeméthy Albert 3—3 kor.; Dr. Laubhaimer Oszkár, Agh István, Sarkady József 2:50—2:50 kor.; Balkányi Ernő, Teke Dénes, Vermes György, Baranyay Béla, Dr. Strasser Armin, Laschober Odón, Bizzer István, Muraközi Torna Club, Mohilla Rezső, Sziráky István, Fényes Vilmos 2—2 kor.; Kleim David 1 korona 50 fillér; Beck Oszkár, Toma Elek, Szaurer János, Vidóczy Ferenc, Szabó Pál, Oszeszly M. Victor, Török Amália, Özv. Brüll Lipótné, Mayer Ferenc, Mosonyi Gyula, Deutsch Aladár, Koch Odón, Varga Mátyás, Fehér István, Fleischer János, Gecsényi Lajos, Hencsey Béla, Reiter Ernő, Ascherl József 1—1 kor.; Wehofsits Ferencné 60 fill., Németh Pál, Németh Sándor, Waltersdorfer Henrik, Simonka János, Wendl Károly 50—50 fill.; Szailer N. és Belovics Ferenc 40—40 fill.; Biller Albert 30 f.; Török Gyula 20 fill. A szives felülfizetőknél ezuton is hálás köszönetet mond az Alsólendvai Sport Club.

— **Nóta a Kanizsai-utcai községi kútról.** A Kanizsai-utcai kútról szól ismét a nóta. Erről a borzasztó kútról, amely csak akkor ad vizet, amikor akar s nem akkor, amikor az a sok ember, akik erre a kútra vannak szorulva, akarja. Most véletlenségből úgy áll a dolog, hogy egy keveske víz van a kútnak, de az rossz, büdös, szóval élvezhetetlen. Mivel pedig a kuttalajdonos házigazdák nem engedik meg, hogy kutjaikat idegenek használják, most a fel utca ivóviz nélkül van. Talán a város segíthetne a Kanizsai-utcai lakók baján.

— **Felhőszakadás a Balaton mentén.** Rettenetes vihar dult vasárnap délután a Balaton mentén, különösen Keszthely vidékén. Keszthelyen délután 6 óra tájban megeredt a zápor és mintha dézsából töltöttek volna, olyan rettenetes mennyiségben esett egészen 9 óráig. A víz az utakon rövid idő alatt egy méter magasra nőtt, behatolt a lakásokba s az alacsonyabban fekvő utakat egészen elöntötte. Tapolca és Keszthely között a vasuti pályát elmosta, úgy, hogy a forgalmat be kellett szüntetni, a Keszthely—Szentgyörgyi vonat pedig pálya rongálódás miatt kiskölt. Sokat szenvedett Hévíz fürdő is, melynek alacsonyabb részei rövid idő alatt szintén víz alá kerültek és a huszárságnak kellett a mélyebben fekvő házak lakóit kilakoltatni. — Tapolcát és vidékét szintén meggyőrtözte az árvíz.

— **Az Érdekes Ujság pályázata.** „Az Érdekes Ujság”, melynek az újságírás történetében szinte páratlanul álló gyors sikerét kétségtelenül a hetilap mélynyomású borítékai, gazdagon illusztrált cikkei, izlően csoportosított aktuálisai mozdították elő, most újabb lépéssel törekszik a közönség ragaszkodását meghálálni. A gyorsan népszerűvé vált képes hetilap összesen haterz korona pályadíjat tűzött ki irodalmi, művészi és szociális kérdésekre. A haterz koronából ezer koronát egy eredeti társadalmi regény jutalmazására tűzött ki „Az Érdekes Ujság”.

— **Egy zalai család pusztulása.** A zalamegyei Kisapáti községben borzasztó szerencsétlenség történt a minap. Egy család mérges gombát evett s hároman meghaltak, ketten pedig súlyos betegek. Molnár Lajos váltóór családja hétfőn gombát evett vacsorára. Félóra múlva az egész család rosszul lett s Molnár, Molnárné és Molnárné anyja még az éjszaka folyamán kiszendetek. Két kis gyermekük, akik csak keveset ettek a mérges gombából, szintén súlyos beteg lettek, de ezeket talán meg lehet menteni.

— **Felakasztotta magát.** Sármelléken, a hegyek közt, az egyik prészában feloszló hullára akadtak. Megállapították, hogy Tamás Lajos asztalos. Találtak vele a feleségéhez írt levelet: „Isten veled drága feleségem: neked ezt rendelte az Isten. Sajnálalak benneteket, de nem tehetek róla.”

— **Egy közveszélyes hid.** Zorkóháza és Radamos községek között van egy hid, amely városos réme azoknak az embereknek, akiknek kocsival ezen a hidon kell átkelniük. A hid teljesen használhatatlan állapotban van, padló hiányzik s a meglévő is olyan rozogák, hogy életveszéllyel jár a rajtuk való átkelés. Nemrég egy kocsi a lovakkal együtt, azelőtt pedig egy tehén zuhant le a hidról s persze összezúzták magukat. A közigazgatási hatóság ne várjon egy új automobilversenyre, amikor a versenyző urak kedvéért kiigazítják az utakat és hidakat, hanem hívja fel az illetékes körök figyelmét a zorkóházi-vidéki gazdák veszedelmére.

— **Baleset a cséplőgépénél.** Hétfőn reggel baleset történt a petesházi Hertelendy-uradalomban. Néhány nap óta cséplőgéppel cépeletik a gabonát. Bicsák János gépész keze valahogy a kerekek közé került, melyek az ujjait összeroncsolták. A szerencsétlenül járt gépész behozták Alsólendvára, ahol dr. Brünner József községi orvos részésette első segélyben.

— **Tűz Rédcisen.** Szombaton délután tűz volt Rédcisen. Valószínűleg a cséplőgép szikrájától tüzet fogtak Fehér Pál és Kulcsár Mihály gabona-kazaljai s mielőtt a tüzet lokálzáhatták volna, hamuvá égtek.

— **Elfogott kivándorlók.** A körmendi csendőrség a vasuti állomáson 19 embert tartóztatott le, akik utlevél nélkül Amerikába akartak menni. A letartóztatottak kivétel nélkül zalaikai voltak. Átadták őket a szolgabíróságnak.

— **A „Vasárnapi Ujság”** augusztus 3-iki száma egy sereg érdekesbennel érdekesebb kepet közöl a lebontásra kerülő Lloyd épüetről s benne a munkapárt helyiségeiről. Szép képek mutatják be a felvidéki jánhs-életet, az aratást, a Krisztó-teri hazomlást. Pókar Gyula közleményéhez egy sorozat pompás kép a Bretagnere vonatkozik. Szép-irodalmi olvasmányok: Szép Ernő és Kanizsai Ferenc novellája, Szabolcska Mihály, Ady Endre, Juhasz Gyula, Petyerd Andor versei, Kvaszay Éde regénye, stb. Egyéb közlemények: érdekes tárcák egy régi szerelmi regényről s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, sakkjáték.

— **A „Vasárnapi Ujság”** előfizetési ára negyedevert öt korona, a „Világkrónika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Neplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félve 2 korona 40 fill.

— **A Mura halottja.** Alsódomborunál tegnap este a halások egy harminc év körüli férfi holttestét fogták ki. A hullán már oszlóféiben lévő uri ruha volt. Nem tudják, büntény történt-e, vagy öngyilkosság. A hatóság a vizsgálatot megindította.

— **Nem sikerült öngyilkosság.** Buzás József 65 éves nemestördecimci földmives pénteken délután a tördecimci állomáson a személyvonat elé vetette magát, keresve a halált. A pályáról észreverte és jelt adott a mozdonyvezetőnek s a vonat oly szerencsésen, idejében állt meg, hogy csak kisebb sérüléseket okozott Buzás fején, melyeket a gyorsan hívott orvos a helyszínen bekötözött. Hogy mi vitte rá az öreg, hatvanötéves embert az öngyilkosság gondolatára, nem tudni.

Szerkesztői üzenetek.

— **B. Gy. Zalaegerszeg.** A kártyán emített dolgot nem találtam a lapban, így nem írhatok róla, mert nem tudom, miről van szó.

— **B. László.** A vers helyszíne miatt jövő hétre maradt.

GAZDÁK ROVATA.

A szuperfoszfát fontossága.

A növény táplálkozásának három főtápszereanyaga a foszforsavas tartalmú szuperfoszfát, továbbá a lényeg és a kálisz. Ez a két utóbbi általában elegendő mennyiségben van jelen az istállótrágyában, viszont azonban a növényeknek ugynevezett mindennapi kenyere a foszforsav, úgy az istálló-trágyában, mint a talajban legfeljebb 1/2—1/3-nyi mennyiségben van jelen. Már pedig a tudomány már régen megállapította azt, hogy a növénynek kellő táplálkozásához legalább is 16—18 százalék foszforsavra van szüksége. Ez a foszforsavmennyiség pedig éppen kerek számban jelen van az oly hasznosnak bizonyuló szuperfoszfát nevű műtrágyában.

A szuperfoszfát rendkívül nagy foszforsav-tartalmánál fogva éppen azt a legbecesebb növényi tápszereanyagot tartalmazza, amelyből úgy az istállótrágyában, mint az évről-évre zsarolt talajban végtelenül csekély van jelen. Ez érthető is, hiszen ott, ahol sok buzát és rozost termeszt-

tünk, állandóan temérdek foszforsavat vonunk ki évről-évre a talajból, anélkül, hogy azt visszapótolnánk. A buzának, a rozsnak, az árpnak a szembetűnőleg éppen a foszforsav a legbecsebb alkatrész, ez a foszforsav pedig úgy az ember, mint az állatok táplálkozásánál elsőrangú feladatot teljesít. Ha tehát a foszforsavban szűkölködni hagyjuk a talajt s a növényzetet, magunkat és hasznos állatainkat is megrovídjújk.

Nálunk a gazdaközönség ahol még nem műtrágyázott, mert erről kéllőkép tájékozva nem volt, egy hold földről 5—6 métermázsát tud évente learatni, külországban pedig, de nálunk is oly megyékben, ahol szuperfoszfáttal műtrágyáznak, az eddigi terméshozamánál holdankint 3—8 métermázsával többet aratnak. A trágyázás terén a helyes eljárás az, hogy a gazda azért is, hogy a televényföldképződést is előmozdítsa, minden második, harmadik évben ad termékeinek 8—10 szekér istállótrágyát; azontul pedig minden második évben kiszór 1½—2 mm.-nyi szuperfoszfátot.

Ha sok istállótrágyát adunk a buzának, rozsnak, meg fog az dólni, kivált ha esőzések vannak; de ha mellette szuperfoszfátot is a kalászeket, azok megdőlni nem fognak, sőt a szuperfoszfát a rozsdá elterjedésének is egy igen hathatós ellenszere.

A gazdának a szuperfoszfát beszerzésére holdanként fordított évi csekély készíkiadás rendszerint megtérül a kalászosok szalmaterméshezamának többlete által is, úgy, hogy a szemterméssel elért 2—3-szoros terméshozamattal megmarad tiszta haszonként a gazda zsebében.

Bárminő növényről is szóljunk, valamennyi meghálálja nekünk a szuperfoszfátot, amelyet kalászosoknál mindenkor őszi vető-szántáskor alkalmazunk s azután csekélyen alászántjuk; esetleg beboronáláskor összekeverjük a földdel.

A műtrágyát száraz helyen kell tartani és száraz állapotban kiszórni.

Burgonyánál a szuperfoszfátot tavasszal szórjuk ki vetőszántáskor; ha pedig nem szántunk, beboronáljuk azt. Nagyon óvja a burgonyát a rothadástól a szuperfoszfát akkor, ha egy marék földdel elkevert műtrágyát a fészekbe szórunk s csak azután fedjük be a fészket.

A szőlő, ha azt holdanként ősszel, a takarás után a sorközökbe elsórt 2-nyí szuperfoszfáttal javítjuk, az eddigi 8—10 hektoliteres átlagtermék helyett 3—4-szeres, sőt esetenként többszörös must-terméseket is fog adni.

A rétek őszi beboronálás után kapják a szuperfoszfátot. A takarmánynövények, melyen megszántva a földet, vetőszántás előtt.

A gyümölcsfa is nagy háálával veszi a szuperfoszfátot, amelyből egy teljes termőerdőben lévő gyümölcsfára 3—3 kilogramm súlyu, tehát alig pár fillérenyi értékű szuperfoszfát teljesen elegendő, ha azt a fakoronra csurgójának külső részével egyező talajterületre szórjuk s kissé bekapáljuk.

A zöldseges kertek veteményei 100 négyzetméterenként kapnak 3—5 kilogramm mennyiségű szuperfoszfátot. Egy szóval, nem akad növény gazdaságunkban, amely a szuperfoszfát-műtrágya alkalmazását meg ne hálálná.

Nyiltér. *)

T.

Hungária Általános Biztosító Részv. Társ.
Budapest.

Folyó hó 28-án, hétfőn, fatelepünkön történt tűzkárunkat Önök a tűz keletkezése után két n a p alatt megállapították.

Indítatva érezzük magunkat Önöknek gyors és minden tekintetben előzékeny eljárásukért őszinte köszönetünket kifejezni.

Tapolca, 1913 július 31.

Kiváló tisztelettel:

Marton Gáspár és Fia s. k.

*) Az e rovatban közöltekért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

Pergament-papir
befőttes üvegek bekötéséhez
a legolcsóbb árban kapható
Balkányi Ernőnél, Alsólendva

1743 913. tk. sz.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az Orségi Takarékpénztár végrehajthatónak Tóth István és neje Tüske Rozi végrehajtást szenvedők elleni 3000 K tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az alsólendvai kir. járásbírószág területén levő következő ingatlanokra, illetőleg ingatlan jutalékokra: 1. A lentikápolnai 37. sz. tjkvben \pm 6. sor 295. hrsz. a. ingatlanból (szántó a Kistelekekben) B. 42. és 46. a. Tóth Istvánné szül. Tüske Rozi nevén álló jutalékokra 92 kor.; 2. az u. o. 302. számú tjkvben \pm 1. sor 168. hrsz. a. ingatlanból (szántó a kenderföldi dülőben) való B. 6. alatt ugyanannak nevén álló jutalékra 315 kor.; 3. az u. o. 455. sz. tjkvben \pm 1. sor 385. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó a Nagyhosszu dülőben) való B. 23. a. ugyanannak nevén álló jutalékra 294 K; 4. az u. o. 456. sz. tjkvben \pm 1. sor 659. hrsz. a. ingatlanból (rét az Árkemléki dülőben) való B. 2. a. Tóth István nevén álló jutalékokra 53 korona; 5. az u. o. 297. sz. tjkvben \pm 1. sor 509. hrsz. a. ingatlanból (szántó a Külsőhosszu-dülőben) való B. 2. és 12. a. Tóth Istvánné sz. Tüske Rozi nevén álló jutalékokra 131 korona; 6. az u. o. 296. sz. tjkvben \pm 1. sor 1022. hrsz. a. ingatlanból (szántó a Csertai dülőben) B. 22. a. ugyanannak nevén álló jutalékra 88 kor.; 7. az u. o. 685. sz. tjkvben \pm 1. sor 505. hrsz. alatti ingatlanból (szántó a Külsőhosszu dülőben) való B. 4. és 6. a. ugyanannak nevén álló jutalékokra 388 kor.; 8. az u. o. 311. sz. tjkvben \pm 3. és 6. sor 487. és 802. hrsz. a. felvett és tkvileg egy jószágtestet képező ingatlanokból (szántó a Külsőhosszu dülőben és szántó a Kövecesses-nyiresi dülőben) B. 30. a. ugyanannak nevén álló jutalékokra együttesen 120 kor.; 9. az u. o. 687. sz. tjkvben \pm 1—4. sor 438., 529., 703. és 876. hrsz. a. felvett tkvileg egy jószágtestet képező ingatlanokból (szántó a Rendeki dülőben, szántó a Külsőhosszu dülőben, rét a Cigányhátiban és szántó a Malomköziben) B. 12. a. ugyanannak nevén álló jutalékokra együttesen 203 kor.; 10. az u. o. 686. sz. tjkvben \pm 1. sor. 456. hrsz. alatti ingatlanból (szántó a Rendek-utra I. dülőben) B. 11. a. ugyanannak nevén álló jutaléokra 66 kor.; 11. az u. o. 695. sz. tjkvben \pm 1. sor 710 a., 710 b. hrsz. a. ingatlanból (rét a Kövecesses III. dülőben) B. 7. a. ugyanannak nevén álló juta-

lékra 72 kor. adóalapon ezennel megállapított kikéltási árban és pedig a 297. sz. tjkvben \pm 1. sor 509. hrsz. a. ingatlanból való B. 13. a. jutalék ½-ára C. 1385 905. tk. sz. a. Varga Anna özv. Varga Istvánné javára bekebelezett özvegyi haszonélvezet feltétlen fenntartás mellett, az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan jutalékok

1913. augusztus hó 27-én délelőtt 9 órakor

Lentikápolna községgházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási ár ¾-án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.
Alsólendván, 1913. május 20-án.

Bíró s. k., kir. jbiró.

A legjobb magyar
szakácskönyvek

igen jutányos árban kaphatók BALKÁNYI ERNO könyvkereskedésében Alsólendván.

Kiadó lakás.

Alsólendván, a Szentjános-utcában egy lakás, mely áll: két szobából, egy fél konyhából és kertből, kiadó.

Bővebb felvilágosítást nyújt:

özv. **Bíró Györgyné, Alsólendva**
Szentjános-utca.

Tersztenyák István szobrász és kőfaragómester
Alsólendva, Szentjános-u. 8.

Ajánlja raktáron levő összes bel- és külföldi

SIRKŐVEIT.

Elfogad minden e szakmába vágó munkát, ugymint: sirboltok- és sirkerek készítését s épületdíszítést. Utikeresztek és szobrok készítését és javítását, valamint betüvésést és aranyozást elvállalom.

JUTÁNYOS, SZOLID ÁRAK!

SZAKSZERŰ, PONTOS MUNKA!

Tersztenyák Istvánné értesíti a n. é. közönséget, hogy Alsólendván, a Szentjános-utca 8. sz. alatt

gépharisnyakötődét nyitott,

ahol harisnyafejeléseket, javításokat s új harisnyák készítését jutányosan vállalja.

A „Lenti és Vidéke Ker. Fogyasztási Szövetkezet” saját tulajdonát képező

teljesen berendezett jóforgalmu péksége
kedvező feltételek mellett azonnal bérbeadó.

Lenti, 1913. aug. 8.

Az Igazgatóság.

Lampion, konfetti, szerpentin, képeslevelezőlap

nyári multságokra a legolcsóbb árban és

a legnagyobb választékban vásárolhatók:

Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi-, üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődjéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-tüzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMENYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulaj.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGO ISTVÁNNÉ borbély- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és kocszi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCIS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizet vidékre is szállít.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDÜS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és butor-asztalos.

KANCAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gazdasági gép-, szén-, cement- és malonikó-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házbán

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-tüzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és csemfistő, épület- és butor-mázoló

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) legolcsóbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

SCHWARCKÁROLY borkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkóráktár, Szentjános-utca 8. sz. alatt.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése. mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Kobrak-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BERÉNYI ISTVÁN vasáruháza Lendvavásárhely.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

CSEKE KÁROLY esesztrég-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédcis.

FÖLDES MÓR „Zrinyi”-kávéháza Csáktornyan.

FERÉNCZEK MIHÁLY szállodás és vendéglős Varasd-Toplica.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédcis.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkőc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszterdahely.

GAÁL SÁNDOR, a rédcisi hengergőzmalom bérelője

GRUBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HUSNYAK GYULA pékmester, Varasd.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MIKLÓS kereskedő Felsőmihályfalva

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalu.

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berendezése vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI” szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KEPE MIHALY Hosszúfalu. Elvállal mindennemű betonmunkát. Kész esővek és hidak kaphatók.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPOT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KARDOS JÓZSEF vaskereskedése, nagy választék vas- és vasalásokban, gazdasági gép-, kovácsészén-, kokszt- és cement-raktár Muraszombat.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCAL ISTVÁN vendéglős Rédcis

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszterdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

REICH HENRIK fűszer-, vegyesáru-, festék- és veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és pálinka-mérése Nagypalánán.

REINER JÁNOS vendéglős Petánci savanyuvíz központi raktára és szállítási vállalata Ligetfalva.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPOT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.